

Kur'an Hatmi

Abdullah Abbasoğlu: “Deniyor ki: ‘Kur’ân hatminden söz edebilmek için okuyanın Kur’ân’ın ne demek istediğini baştan sona anlaması ve düşünerek okuması şarttır. Aksi takdirde Kur’ân’ın en önemli direktifi olan Allah’ın emirlerini anlama bir kenara itilmiş ve İlâhî kitap hiç bir anlam ifade etmeden öylesine okunan bir söz yığını haline gelmiş olur. Böyle bir davranıştan sevap beklemek bir yana, hesaba çekileceğimizi unutmamamız gerekir.’ Bu görüş doğru mu? Biz okuduğumuzdan hesaba mı çekileceğiz?”

Kur’ân okumayı teşvik etmek dururken, Kur’ân okuyanları, Kur’ân okuduğu için kınamak, küçümsemek ve yargılamak normal bir davranış olabilir mi? Kur’ân’ı anlamak ve hem iyi anlamak bir ideâl; tamam. Fakat bunu kınama üslubuyla anlatmaya biz katılmayız.

Kur’ân’ı anlamaktan da öte, Kur’ân yaşanmalıdır. Kur’ân’ı, doğu bilimleriyle uğraşan gayr-i Müslimler de anlıyorlar. Fakat yalnız anlamakla iş bitmiyor. Allah’a kul olmak için anlamak ve anladığını hayatına geçirmek lâzımdır.

Peygamber Efendimiz (asm) buyurur ki: “Kıyâmet günü Kur’ân ve onunla amel eden kişi getirilir. Bakara ve Âl-i İmrân Sûreleri, kendilerini dost edinenlere şefaet için öne atılırlar ve birbirileriyle mücâdele ederler.”¹ Yine Allah Resûlü (asm): “Kur’ân’ı bilerek okuyan meleklerle berâberdir. Kur’ân’ı zorlanarak okuyana ise iki sevap vardır.”² buyurur.

Şüphesiz okumakla berâber; onu anlamak, onunla amel etmek ve onu yaşamaktır önemli olan. Okumakla yaşamak arasındaki köprüyü mümkünse anlayarak kurmalıdır. Bizzat anlamak mümkün değilse, tefsîr, meâl ve tercümelere istifâde edilebileceği gibi, bilenlerden de yararlanmak mümkündür. Fakat bu, “Kur’ân okumaktan hesap sorulur” üslûbu ile anlatılmamalı.

Dipnotlar:

1-Riyâzu's-Sâlihîn, 989;

2-Riyâzu's-Sâlihîn, Nevevî, 991